

Brussel, 4.5.2016
COM(2016) 290 final

2016/0142 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld

(herziening van het opschortingsmechanisme)

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Na de besluiten tot visumliberalisering voor de landen van de Westelijke Balkan stelde de Commissie in 2011 voor om in Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad¹ een "visumvrijwaringsclausule" op te nemen, waardoor het mogelijk zou worden om de visumvrijstelling met spoed en op basis van goed omschreven criteria tijdelijk op te schorten voor de onderdanen van een derde land, teneinde een oplossing te bieden voor de mogelijke moeilijkheden waarmee een of meer lidstaten te kampen hebben in het geval van een plotselinge en wezenlijke toename van de irreguliere migratie, ongegronde asielaanvragen of afgewezen overnameverzoeken die een lidstaat bij het betrokken derde land heeft gedaan².

Op 11 december 2013 stelden het Europees Parlement en de Raad Verordening (EU) nr. 1289/2013³ vast, waarbij Verordening (EG) nr. 539/2001 werd gewijzigd door de invoering van het zogenaamde "opschortingsmechanisme" en de aanpassing van het bestaande wederkerigheidsmechanisme.

Het opschortingsmechanisme in artikel 1 bis van Verordening (EG) nr. 539/2001 maakt het mogelijk de visumvrijstelling voor de onderdanen van een derde land tijdelijk op te schorten in bepaalde noodsituaties, in laatste instantie. Het kan door een lidstaat worden geactiveerd met een kennisgeving aan de Commissie dat hij over een periode van zes maanden, in vergelijking met dezelfde periode van het voorgaande jaar of met de laatste zes maanden vóór de visumliberalisering voor dat land, wordt geconfronteerd met omstandigheden die tot een noodsituatie leiden waarin hij zelf geen verbetering kan brengen.

Die omstandigheden zijn met name een wezenlijke en plotselinge toename van:

- het aantal onderdanen van dat derde land waarvan wordt vastgesteld dat zij langer in de betrokken lidstaat verblijven dan de toegestane verblijfsduur;
- het aantal ongegronde asielaanvragen door onderdanen van dat derde land, indien die toename leidt tot specifieke druk op het asielstelsel van de lidstaat;
- het aantal afgewezen overnameverzoeken die de lidstaat bij dat derde land had gedaan voor zijn eigen onderdanen.

In de kennisgeving aan de Commissie moet de lidstaat motiveren waarom het mechanisme zou moeten worden geactiveerd, relevante gegevens en statistieken verstrekken, alsook een beschrijving geven van de eerste maatregelen die hij reeds heeft getroffen teneinde verbetering te brengen in de situatie. De Commissie brengt vervolgens het Europees Parlement en de Raad op de hoogte en onderzoekt de situatie en de omvang van het probleem (aantal getroffen lidstaten, het algemene effect op de migratiesituatie in de Unie).

¹ Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, PB L 81 van 21.3.2001, blz. 1.

² COM(2011) 290 definitief.

³ Verordening (EU) nr. 1289/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, PB L 347 van 20.12.2013, blz. 74.

De Commissie kan constateren dat moet worden opgetreden, rekening houdend met de gevolgen van een opschorting van de visumvrijstelling voor de externe betrekkingen van de Unie en de lidstaten met het betrokken derde land, terwijl zij nauw samenwerkt met dat derde land aan andere oplossingen voor de langere termijn. In dat geval beschikt de Commissie over een termijn van drie maanden na ontvangst van de kennisgeving om een uitvoeringsbesluit vast te stellen waarbij de vrijstelling van de visumplicht voor de onderdanen van het betrokken derde land tijdelijk wordt opgeschort voor een periode van zes maanden.

Vóór het verstrijken van deze termijn van zes maanden moet de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag indienen. Dit verslag kan vergezeld gaan van een wetgevingsvoorstel tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 teneinde het betrokken derde land over te hevelen naar de lijst van visumplichtige landen (bijlage I), en op die manier de burgers van dat land permanent aan de visumplicht te onderwerpen. In dat geval kan de tijdelijke opschorting van de visumvrijstelling met ten hoogste twaalf maanden worden verlengd.

In het kader van de huidige migratiesituatie in de Europese Unie en de succesvolle afsluiting van de verschillende visumliberaliseringsdialogen met buurlanden (Georgië, Oekraïne, Kosovo, Turkije) hebben verschillende lidstaten gevraagd of het bestaande visumopschortingsmechanisme wel in de nodige flexibiliteit voorziet om in bepaalde noodsituaties op te treden. Zij hebben meer bepaald het volgende aangevoerd:

- de mogelijke redenen voor opschorting zijn te beperkt, en omvatten bijvoorbeeld niet de situatie waarin een derde land niet meewerkt aan de overname van onderdanen van derde landen die door dat derde land zijn gereisd, wanneer een overnameovereenkomst die tussen de Unie of een lidstaat en het betrokken derde land gesloten is, in een dergelijke overnameverplichting voorziet;
- het initiatief om het opschortingsmechanisme te activeren door middel van een kennisgeving, dat in de verordening uitsluitend aan de lidstaten toekomt, zou tot de Commissie moeten worden uitgebreid;
- de referentieperioden en de termijnen zijn te lang, waardoor niet snel kan worden gereageerd in noodsituaties.

Rekening houdend met de recente voorstellen van de Commissie voor visumliberalisering voor Georgië⁴, Oekraïne⁵, Turkije⁶ en Kosovo⁷ en de recente besprekingen met de lidstaten, heeft de Commissie besloten een voorstel in te dienen tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 teneinde het huidige opschortingsmechanisme te herzien.

De belangrijkste doelstelling is het opschortingsmechanisme te versterken, door het voor de lidstaten gemakkelijker te maken om kennis te geven van omstandigheden die tot een opschorting kunnen leiden, en het voor de Commissie mogelijk te maken het mechanisme op eigen initiatief te activeren. Meer bepaald zou het gemakkelijker moeten worden om het mechanisme te gebruiken door de referentieperioden en termijnen te verkorten, zodat de procedure sneller kan verlopen, en door de mogelijke redenen tot opschorting uit te breiden, onder meer met een wezenlijke toename van het aantal afgewezen overnameverzoeken voor onderdanen van derde landen die door dat derde land zijn gereisd, wanneer een overnameovereenkomst die tussen de Unie of een lidstaat en het betrokken derde land

⁴ COM(2016) 142 final.

⁵ COM(2016) 236 final.

⁶ COM(2016) 279 final.

⁷ COM(2016) 277 final.

gesloten is, in een dergelijke overnameverplichting voorziet. De Commissie zou het mechanisme ook moeten kunnen activeren indien het derde land geen medewerking verleent inzake overname, met name wanneer een overnameovereenkomst is gesloten tussen dat derde land en de Unie.

- **Samenhang met de huidige bepalingen op dit beleidsgebied**

Bij Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad is de lijst vastgesteld van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten in het bezit moeten zijn van een visum, alsmede de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld. Verordening (EG) nr. 539/2001 wordt toegepast door alle lidstaten – met uitzondering van Ierland en het Verenigd Koninkrijk – alsook door IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland. De verordening maakt deel uit van het gemeenschappelijk visumbeleid van de EU voor kort verblijf van in totaal ten hoogste 90 dagen binnen een gegeven periode van 180 dagen.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

Aangezien het voorstel het gemeenschappelijk visumbeleid van de EU zal wijzigen, is de rechtsgrondslag van het voorstel artikel 77, lid 2, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). De voorgestelde verordening zal een ontwikkeling van het Schengenacquis inhouden.

- **Subsidiariteit, evenredigheid en keuze van het instrument**

Het in Verordening (EG) nr. 539/2001 vastgelegde opschortingsmechanisme is een integraal onderdeel van het gemeenschappelijk visumbeleid van de EU. De doelstelling dat mechanisme te versterken om het doeltreffender te maken, door het toepassingsgebied ervan uit te breiden en het mogelijk te maken dat de Commissie het op eigen initiatief activeert, kan alleen worden verwezenlijkt door een optreden op het niveau van de Unie, met name door een wijziging van de verordening. De lidstaten kunnen niet individueel optreden om de beleidsdoelstelling te verwezenlijken. Er zijn geen andere (niet-wetgevende) opties om de beleidsdoelstelling te verwezenlijken.

3. RESULTATEN VAN EX-POSTEVALUATIES, RAADPLEGINGEN VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELINGEN

- **Ex-postevaluaties/geschiktheidscontroles van bestaande wetgeving**

Het bestaande opschortingsmechanisme, dat in december 2013 is ingevoerd, is tot dusver nooit gebruikt; er is dus geen praktische ervaring met het huidige mechanisme opgedaan. Verschillende lidstaten hebben echter aangevoerd dat het mechanisme nooit is gebruikt omdat er heel wat barrières zijn om het te activeren en de termijnen te lang zijn.

- **Raadplegingen van belanghebbenden**

De behoefte aan extra waarborgen na de visumliberalisering voor landen in het nabuurschap van de Unie werd met de lidstaten besproken in COREPER en in de Groep Visa. Bij het opstellen van dit voorstel werd ook rekening gehouden met informele suggesties van de lidstaten voor de herziening van het opschortingsmechanisme.

- **Effectbeoordeling**

De herziening van het opschortingsmechanisme als zodanig heeft geen directe economische of andere effecten. Het politieke en economische effect van de mogelijke opschorting van de visumvrijstelling voor de onderdanen van een bepaald derde land zal in elk individueel geval in detail moeten worden beoordeeld door de Commissie, wanneer zij een kennisgeving van een lidstaat onderzoekt en voordat zij constateert dat moet worden opgetreden. Er is dus geen effectbeoordeling nodig voor dit voorstel.

- **Grondrechten**

Dit voorstel heeft geen negatieve gevolgen voor de bescherming van de grondrechten in de Europese Unie.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Niet van toepassing.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende monitoring, evaluatie en rapportage**

De Commissie zal haar monitoring van de migratie- en veiligheidssituatie ten gevolge van recente besluiten tot visumliberalisering opvoeren, waardoor zij wanneer nodig ten volle gebruik zal kunnen maken van de mogelijkheden die door het herziene opschortingsmechanisme worden geboden.

- **Gedetailleerde toelichting bij de specifieke bepalingen van het voorstel**

Dit voorstel voor de herziening van het opschortingsmechanisme van artikel 1 bis van Verordening (EG) nr. 539/2001 omvat de volgende elementen:

- De omschrijving van de omstandigheden waarvan de lidstaten kennis kunnen geven aan de Commissie is gewijzigd om te verduidelijken dat het opschortingsmechanisme niet alleen "in noodsituaties, in laatste instantie" kan worden gebruikt, maar meer algemeen ingeval de visumliberalisering leidt tot een ernstige toename van irreguliere migratie, ongegronde asielaanvragen of afgewezen overnameverzoeken.
- De referentieperiode om deze situatie te vergelijken met de situatie van het voorgaande jaar of vóór de visumliberalisering, wordt verkort van zes tot twee maanden.
- Het volstaat dat de toename van irreguliere migratie, ongegronde asielaanvragen of afgewezen overnameverzoeken "wezenlijk" is, terwijl de toename momenteel "plotseling en wezenlijk" moet zijn.
- De redenen voor mogelijke opschorting waarvan kennis kan worden gegeven, zouden afgewezen overnameverzoeken moeten omvatten voor onderdanen van derde landen die door dat derde land zijn gereisd, wanneer een overnameovereenkomst die tussen de Unie of een lidstaat en het betrokken derde land gesloten is, in een dergelijke overnameverplichting voorziet.
- De beperking in de tijd (tot zeven jaar) van de mogelijkheid om de huidige situatie te vergelijken met de situatie vóór de visumliberalisering, wordt afgeschaft.

- De Commissie krijgt de mogelijkheid het opschortingsmechanisme op eigen initiatief te activeren, indien zij concrete en betrouwbare informatie heeft over een van de omstandigheden waarvan de lidstaten kennis kunnen geven, of over het feit dat het derde land – in meer algemeen opzicht – niet aan overname meewerkt, meer bepaald wanneer met dat derde land een overnameovereenkomst op EU-niveau gesloten is. Dit gebrek aan medewerking kan bijvoorbeeld bestaan in:
 - het afwijzen van of het niet antwoorden op overnameverzoeken;
 - het niet afgeven van reisdocumenten met het oog op terugkeer binnen de in de overeenkomst gespecificeerde termijnen, of het niet aanvaarden van Europese reisdocumenten die na het verstrijken van de in de overeenkomst gespecificeerde termijnen zijn afgegeven;
 - het beëindigen of het opschorten van de overeenkomst.
- Wanneer de Commissie na onderzoek van de omstandigheden waarvan kennis is gegeven (of waarover zij concrete en betrouwbare informatie heeft ontvangen), constateert dat moet worden opgetreden, wordt de termijn voor het vaststellen van het uitvoeringsbesluit waarbij de visumvrijstelling voor het betrokken derde land tijdelijk wordt opgeschort, verkort van drie maanden naar een maand.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld

(herziening van het opschortingsmechanisme)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 77, lid 2, onder a),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad⁸ is de lijst vastgesteld van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten in het bezit moeten zijn van een visum, alsmede de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld.
- (2) Het mechanisme voor de tijdelijke opschorting van de vrijstelling van de visumplicht voor de onderdanen van een in bijlage II bij die verordening opgenomen derde land (hierna "het opschortingsmechanisme" genoemd) moet worden versterkt door het voor lidstaten gemakkelijker te maken om kennis te geven van omstandigheden die tot een mogelijke opschorting leiden, en door het voor de Commissie mogelijk te maken het mechanisme op eigen initiatief te activeren.
- (3) Meer bepaald zou het gemakkelijker moeten worden om het mechanisme te gebruiken door de referentieperioden en termijnen te verkorten, waardoor de procedure sneller kan verlopen, en door de mogelijke redenen tot opschorting uit te breiden, onder meer met een wezenlijke toename van het aantal afgewezen overnameverzoeken voor onderdanen van derde landen die door het betrokken derde land zijn gereisd, wanneer een overnameovereenkomst die tussen de Unie of een lidstaat en dat derde land is gesloten, in een dergelijke overnameverplichting voorziet. De Commissie moet het mechanisme ook kunnen activeren indien het derde land geen medewerking verleent

⁸ Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld, PB L 81 van 21.3.2001, blz. 1.

inzake overname, met name wanneer een overnameovereenkomst is gesloten tussen het betrokken derde land en de Unie.

- (4) Deze verordening houdt een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad⁹. Het Verenigd Koninkrijk neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die dan ook niet bindend is voor, noch van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk.
- (5) Deze verordening houdt een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad¹⁰. Ierland neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die dan ook niet bindend is voor, noch van toepassing is op Ierland.
- (6) Wat IJsland en Noorwegen betreft, houdt deze verordening een ontwikkeling in van bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, die betrekking hebben op het gebied bedoeld in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad¹¹.
- (7) Wat Zwitserland betreft, houdt deze verordening een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, die betrekking hebben op het gebied bedoeld in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad¹².
- (8) Wat Liechtenstein betreft, houdt deze verordening een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, die betrekking hebben op het gebied bedoeld in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad¹³,

⁹ Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis, PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

¹⁰ Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis, PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

¹¹ Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

¹² Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis, PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1.

¹³ Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 1 bis van Verordening (EG) nr. 539/2001 wordt als volgt gewijzigd:

(1) in lid 1 wordt het volgende geschrapt:

"in noodsituaties, in laatste instantie,";

(2) lid 2 wordt vervangen door:

"2. Een lidstaat die over een periode van twee maanden, in vergelijking met dezelfde periode van het voorgaande jaar of met de laatste twee maanden voor het ingaan van de vrijstelling van de visumplicht voor onderdanen van dat in bijlage II opgenomen derde land, wordt geconfronteerd met een of meer van de volgende omstandigheden waarin hij zelf geen verbetering kan brengen, kan hiervan aan de Commissie kennis geven, met name:

a) een wezenlijke toename van het aantal onderdanen van dat derde land waarvan wordt vastgesteld dat zij op het grondgebied van de lidstaat verblijven zonder dat zij daartoe gerechtigd zijn;

b) een wezenlijke toename van het aantal asielaanvragen door onderdanen van dat derde land waarvoor het aantal ingewilligde aanvragen laag is;

c) een wezenlijke toename van het aantal afgewezen overnameverzoeken die de lidstaat bij dat derde land had gedaan voor zijn eigen onderdanen of, wanneer een overnameovereenkomst die tussen de Unie of die lidstaat en dat derde land is gesloten, in een dergelijke verplichting voorziet, voor onderdanen van derde landen die door dat derde land zijn gereisd.

De in de eerste alinea bedoelde kennisgeving is met redenen omkleed en bevat alle relevante gegevens en statistieken, alsmede een uitvoerige beschrijving van de eerste maatregelen die de betrokken lidstaat reeds heeft getroffen teneinde verbetering te brengen in de situatie. De Commissie brengt het Europees Parlement en de Raad onmiddellijk op de hoogte van dergelijke kennisgeving.";

(3) het volgende lid wordt ingevoegd:

"2 bis. Wanneer de Commissie over concrete en betrouwbare informatie beschikt over de in lid 2, onder a), b) of c), bedoelde omstandigheden of over het feit dat het derde land geen medewerking verleent inzake overname, met name wanneer een overnameovereenkomst is gesloten tussen dat derde land en de Unie, bijvoorbeeld:

- door overnameverzoeken af te wijzen of niet te beantwoorden,
- door reisdocumenten met het oog op terugkeer niet binnen de in de overeenkomst gespecificeerde termijnen af te geven, of Europese reisdocumenten die na het verstrijken van de in de overeenkomst gespecificeerde termijnen zijn afgegeven, niet te aanvaarden,
- of door de overeenkomst te beëindigen of op te schorten,

Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen, PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19.

kan de Commissie het Europees Parlement en de Raad hiervan op eigen initiatief op de hoogte brengen. Deze informatie is gelijk aan een kennisgeving die krachtens lid 2 is verricht.";

(4) lid 3 wordt vervangen door:

"3. De Commissie onderzoekt een kennisgeving die krachtens lid 2 is verricht en houdt daarbij rekening met:

- a) het al dan niet aanwezig zijn van de in de leden 2 en 2 bis beschreven omstandigheden;
- b) het aantal lidstaten dat wordt getroffen door een van de in de leden 2 en 2 bis beschreven situaties;
- c) het algemene effect van de in lid 2 bedoelde toenames op de migratiesituatie in de Unie, zoals dat blijkt uit de gegevens die door de lidstaten zijn verstrekt of waarover de Commissie beschikt;
- d) de verslagen van het [Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie], het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken of de Europese Politiedienst (Europol), indien de omstandigheden van het specifieke geval dit vereisen;
- e) algemene overwegingen van openbare orde en binnenlandse veiligheid, in overleg met de betrokken lidstaat.

De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad in kennis van de resultaten van dit onderzoek.";

(5) in lid 4 wordt "drie maanden" vervangen door "één maand".

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter